

Dopisi.

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. (Brackijanci) se jako jezijo, da se tudi duhovniki udeležujejo občinskih volitev. Če so duhovniki zapisani v imeniku volilcev, ali tedaj nimajo pravice? Ali jim ne daje pravice volilni red za Štajersko? Če se kdo svoje pravice posluži, gotovo nič krivega ne stori. Ali naši duhovniki niso avstrijski državljani? Posebno se brackijanci hudujejo, da se naš g. župnik udeležuje volitev; če bi brackijance volil, o kako bi ga hvalili, pa hvala Bogu, naši duhovniki niso narodne izdajice. V nekem „Štajercu“ nek brackijanec opominja našega g. župnika, naj volitve v „Koslafeh“ ne zamudi. Glej ga nemčurja! Še slovenskega imena: Okoslavci ne rabi. Mi se nadejamo, da se boste g. župnik kot narodnjak tudi te volitve udeležili, ker imate tam volilno pravico; pa takrat boste šli v Okoslovce pa ne v „Koslafe“.

Več volilcev.

Ivanjci. Že sem mislil, da se bomo za resnico kečkali; tako je bilo prve dni po volitvah, kakor če dregneš v sršenovo gnezdo... Ker se je do danes že precej ohladila zavreta kri, upam, da bo resna beseda našla svoje mesto. — Vprašajmo se najprej, ali res v Ivanjcih ne moremo živeti brez Vračka? — Prepričan sem, da prav lahko. Kaj pa je že storil Vračko za našo občino? Znano mi je samo to, da se malo briga za cesto k Sv. Juriju. V Ivanjščici je v deževnem vremenu blato kakor v Kunovi; sicer se pa s težavo privlečeš čez rupe in gruče. Kdor ne verjame, naj gre gledat. Ali pa je Vračko res tako ugledna, povsod spoštovana oseba, da je častno, se solnčiti ob žarkih njegovega prijateljstva? Prav dobro še nam je vsem v spominu, kako žalostno je pogorel lani, ko se je vsiljeval za poslanca. Ali je znabiti verca katoličan, ki spolnuje vestno svoje verske dolžnosti, da mu ne moreš do živega? Je-li delaven in varčen, kakor mora biti kmet? Ne posebno, ker hodi ob najlepših delavnikih okoli — po krčmah. Kaj ga je bilo treba n. p. pri naših volitvah? S svojim prihodom je samo povedal, da mu gre že precej tesno za masno službo: mogoče že potekajo dnevi brezakrbnega postopanja — mogoče — o strašna misel! — mogoče bo prekmalo zašlo solnce sreče, in treba bo sleči gospodsko suknjo. Ali ima Vračko vedno več prijateljev? Ne! Kakor kažejo dogodki zadnjega časa, ga kar po vrsti stavijo občine ena za drugo pod kap. Ščavniška dolina mu je to leto že precej glasno povedala, da ne mara več za njega, da hoče imeti v gornoradgorskem okr. zastopu boljšega načelnika, kmeta, pa ne človeka, ki izroča okraj nemškim pürgarjem. (Vračko, ali te ne zebe na peči, če pomisliš na Terbegovce, Galušak, Kraljevec, Ščavnico in — Ivanjce?) Kdo pa so Vračkovi prijatelji? Poglejmo jih! Najzanesljivejši so vsi krčmarji ob veliki cesti od „Novoga sveta“ do ivanjskega „peka“ in velika večina ob drugih cestah in potih. Za te stori Vračko kot načelnik največ; ni čuda, da se tako odločno potegujejo zanj. Drugič ga neizrečeno ljubijo radgonski pürgarji; saj niso mogli dobiti uboglivejšega hlajca od njega. Najbolj ponosen pa je lahko Vračko na svoj tretji regiment. To so pa naročniki in čitatelji prismojenega „Štajerca“. — „Štajerc“ je korito, v katerem zbrlogajo nemčurji vsakih štirinajst dnij pravo fašensko godlo neumnostij, svinjarij in lažij. Da pri tako mastni hrani ljudje zbolijo, ni čuda. Saj menda veste, kako umno orje nekdo svojo gomilo, odkar prebira gospodarske članke v „Štajercu“. Ta „napredni“ gospodar ne dela več ogonov. Čemu tudi? Nemei pri Čmureku delajo na ravnicah široke, naš „napredni“ Štajercijanec si pa misli: da bo prav nemški, pa na svoji gomili ne napravi več nobenih ogonov. Smešno in žalostno! — Še neprimerno bolj žalostno je seveda, kako s slastjo ližejo ptujsko nesnago tudi nekateri Ivanjci... Pfu! Škoda! Imajo jako pokvarjen okus!... Sramota za lepo vas, sramota za prej dobre

krščanske hiše, največja sramota in greh pa za stariše, kateri trpijo, da čita „Štajerčeve“ grdobije in norije tudi deca! O ljuba pamet, kje si? — Ali se to pravi, skrbeti za srečo svojih otrok? Ali se to pravi, otroke krščansko vzgojevati? Dobro mi je znano, da se je že predrznilo par takih Štajerčevih mladeničev vzdigniti grešno roko celo proti lastnim starišem. Kje je iskati vzrok takemu obnašanju? Prepričan sem, da so krivi stariši sami. In sami sebi režejo vsak dan trdo palico, dokler bodo trpeli v svoji hiši gujusno berilo. Ali ne veste, da so morilci in ubijalci, katere je sodila zadnji čas porotna sodnija v Mariboru, večinoma Štajercijanci? Ali ne veste, da „Štajerc“ najgrše blati in sramoti naše duhovnike? Čemu dela to? Vzeti nam hoče spoštovanje do duhovskega stanu. „Štajerc“ dobro vé: če ne bomo več spoštovali duhovnikov, tudi ne bomo več hodili v cerkev, ne bomo več verovali, bomo kmalu po živiasko živeli, potem bomo pa ravno zreli za nemško luteranstvo! In takšne otroke hočete nekateri imeti? Se-li nadejate, da vam bo na stare dni dobro zraven takih otrok? Pomislite samo! Otroci brez spoštovanja do duhovnikov, brez vere, se-li bodo zmenili za četrto božjo zapoved?... In poglejte okoli sebe: katere hiše živijo bolj krščansko, one, katere berejo ta nesrečni list, ali one, katere berejo n. pr. „Gospodarja“? Premislite in sami sodite! Primerjajte svoje otroke z onimi, katerim ne pride ta nesnaga v roke.

Torej kratko: Ivanjci! Dajmo slovo Vračkotu, ker še na njem ni zrastle nič takega, da bi mu bilo vredno še dalje gnojiti; z njim vred pa se naj pobere tudi gujusni ptujski papir. En korak na boljše je že storjen. Novi odbor dela čast občini in celemu okraju. Pa zakaj bi ne bili vsi občani enega srea, enega duhá — krščanskega, slovenskega!

Kozje. (Naše novice.) Zadnjega avgusta sta mlatila skupaj na Veterniku nad Kozjem brat in sestra Maškonova. Med mlativjo sta prišla do prepira, ki je povzročil grozni umor. V prepiru je sestra letela za svojim bratom z lopato, kar je brata tako razsrdilo, da jo je dregnil z majhnim nožičem menda ravno v srce, na kar se je sestra zgrudila mrtva na tla. Stara je bila okrog 20 let. Sedemnajstletni morilec se je drugi dan sam javil sodniji v Kozjem. — Dne 2. oktobra je bila v Kozjem razstava goveje živine. Prigulalo se je mnogo prav lepih krav in bikov. Obdarovanih je bilo z bogato-krasnimi državnimi in deželnimi darili mnogo krav in bikov. Lahko so ponosni živinorejci kozjanskega okraja, ki še kaj dobro napredujejo v živinoreji, kar je izrazil tam potovalni učitelj g. Jelovšek. Ob koncu razstave je imel precej dolg govor o umni živinoreji in je navduševal naše živinorejce še za obilnejši napredek pri živinoreji. Dejal je, da je kozjanski okraj tako nekako središče za živinorejo Spodnje Štajerske. Tukaj je takorekoč pravi cvet dobrih pasmi goveje živine. Ob koncu govora pa je djal: Dal Bog, da bi mogli čez pet let še v obilnejši meri obdarovati z darili živinorejce kozjanskega okraja! — Od 11. do 16. kimovca so gromeli topiči ob štajersko-hrvaški meji še menda bolj, kakor v rusko-japonski vojni. Vedno od jutra do večera se je streljalo ob meji na hrvaški strani. To je bilo za naša brate Hrvate nekaj izvenrednega in sijajnega. Imeli so v svoji sredini milostljivega knezoškofa, ki so delili zakrament sv. birmе. Baje 17 let že ni bilo tamkaj svete birmе, zato pa so letos tem veličastneje sprejemali svojega višjega nadpastirja. Stare babice in dedeki so prejeli zakrament sv. birmе, kar je bilo čudno videti za nas Štajerce. — Dne 25., 26. in 27. septembra so bili strašni in usodepolni večeri. Vsak večer je grozno bliskalo in grmelo. Dež je pa lil, kakor iz škafa! Dne 1. oktobra ob 3. uri popoldan je pa zopet pribrulo hudourje od južno-zapadne strani z bliskom in gromom, vmes je pa jela padati kakor lešnik debela toča. Hvala Bogu, da je kmalu pojenjala, drugače bi bila pobila grozdje in ajdo. Pravijo, da je po nekaterih krajih

napravila precej škode. — Dne 1. oktobra nas je zapustil nadučitelj gosp. Franc Böheim v Kozjem. Svojo težavno službo je opravljal vestno samo v Kozjem preko 30 let. Lepo število let za jeden kraj! Vsled preobilnega truda in starosti je stopil v pokoj in se preselil v drugi kraj. Bil je tudi umen sadjar, kar kažejo že velike jablane pred šolo in lepo urejena drevsnica, iz katere je vsako leto mnogo mladih drevesc okoličanom razprodal. Hvala mu za ves trud! — Ta teden se je večinoma vse obralo. Kjer ni ugonobila peronospora ameriškanskih nasadov, tamkaj se je nabralo nekaj več od lani. Bilo je grozdje tako lepo zlato-rumeno in črno, da bi ga gledal in gledal ter hvalil Boga za tako neprecenljivi dar božji. Tam pa, kjer se je pojavila peronospora, so nabrali polovico manj od lani. Slaba posledica nesrečne uime! Žalostno bodo zdaj črčkali črčkiki osamljeni po goricah, tem veselejše bodo pa prepevali oni vinogradniki, katerim se je znoj in trud tako lepo poplačal s sladko vinsko kapljico.

Dragi kozjanski okoličani, bližnji in daljni, na nekaj vas mora opozoriti kozjanski novičar. Hajd vsi možje in mladeniči pa tudi žene in dekleta v nedeljo, dne 15. vinotoka v Kozje na zborovanje katoliškega političnega društva kozjanskega. Govorili bodo vam vsem naklonjeni gospodje, ki so vestni boritelji za vaš kmečki stan. Mi se bomo čisto po domače pogovarjali o raznih nasvetih in željah. Torej le pridite in pokažite, da še bije v vaših prsih srce za katoliško in slovensko stvar. Na veselilo svidenje po večernicah v prostorih gostilne g. Franca Gučeka. Kozjanski novičar.

Iz Vidma v Trbovlje. Samo to in nič drugega ko to smo hoteli pibiti pred javnostjo, g. Šribar, „posestnik jako obsežnega posestva in jako obsežnih travnikov“, samo to namreč, da ste Vi opetovano skazali zaupanje Župevcu (sami poveste njegovo ime), možu, ki vedno dela zoper duhovnike in katoliško vero. Kaj pa trdite, da ni Vaš oskrbnik, a sami priznate, da je vodil licitacijo Vaših „jako obsežnih travnikov“. To je konečno vseeno, kako ga imenujete, ali oskrbnik ali drugače, za besedo se ne gre, a dejstvo je res in to sami priznate; kaj torej popravljate? Ali Vam je neznano, kako ravno ta človek govori zoper duhovnike, ali ste ga videli kedaj v cerkvi, ali poznate njegovo življenje? Pravite, da ne veste, če je Štajercijanec. Pojte, pojte, ali se Vas ni na to opozorilo in sicer od jako merodajne strani, ali morete to tajiti? In sedaj se Vi temu možu javno v časniku zahvaljujete za njegov trud, možu, ki je najhujši pristaš tistega peklenškega „Štajerca“, ki širi med ljudstvom najgršo nemoralnost in surovost. Skleplate nadalje, da dotična notica že zato ni resnična, ker se pisec ni podpisal. Prijatelj, zakaj Vam je toliko za osebo, zakaj rajši dejstva ne opravičujete. To je pač vseeno, kdo je pisal, glavno je, da je resnico pisal, kar Vi sami pripoznate s svojim popravkom, še več kakor je pisec želel. Sicer pa pojdite na Videm in vprašajte zavedne, poštene Slovence in vsi Vam to v obraz povejo, kar je eden izmed njih pisal. Obče mnenje poštenih Videmčanov je namreč, da bi bili Vi za licitacijo lahko dobili slovenskega, krščanskega moža, a Vi tega niste storili in to obsojamo. Nam ni za osebe, ampak za stvar, zato nikogar ne pardoniramo. Sicer če niste krivi, zakaj ste se počutili takoj zadetega, akoravno ne stanujete nekje blizu Trbovelj, ampak sredi Trbovelj? Toliko resnici in dobri stvari na ljubo!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Iz šole. Za nadučitelja na nemški šoli v Brežicah je imenovan Franc Kresnik, učitelj v Laškem. Za stalne učiteljice so imenovane na svojih mestih: učiteljske suplentinje: gđe. Jera Hrašovec v Središču, Franciška Vošnjak v Ponikvi in Marica Potrato

v Humu. V stalni pokoj je stopila učiteljica na nemški šoli v Vojniku gđ. Paula Eidrich. Dovoljenje za možitev je dobila gđ. Klementina Steinecker, učiteljica pri Sv. Tomažu.

Političen shod v šmarnem okraju.

Dne 22. t. m. dopoldne po 10. uri vršil se bo volilni shod v stari šoli na Zibiki v šmarnem okraju. Poročala bosta o svojem delovanju v deželni zboru deželni poslanec dr. Juro Hrašovec in o svojem delovanju v državnem zboru državni poslanec dr. Friderik Ploj. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala in so vsi Slovenci, posebno vsi volilci, tem potom povabljeni na mnogoštevilno udeležbo.

Politično zborovanje v Kozjem. V nedeljo, dne 15. t. m. po večernicah bo v prostorih g. Gučeka politično zborovanje. Govorili bodo gg. dr. Jankovič, dr. Jančič in dr. Korošec. Vsi Slovenci kozjanskega okraja se oljudno vabijo na shod!

Kat. polit. društvo za gornjegrajski okraj zboruje dne 15. t. m. po večernicah v prostorih g. Petka v Ljubnem. Kmetje in mladeniči iz gornjesavske doline, pridite!

Mariborske novice. Iz družinske spalnice v hotelu „Zur alten Bierquelle“ je dne 6. t. mes. ukradel obleko 19letni Konrad Kokol doma iz Cvetkove pri Mariboru. Policija mu je prišla takoj na sled in ga vtaknila v luknjo. — Dne 8. t. m. je umrla po kratki bolezni v 27. letu gospa Alojzija Šolajk rojena Muršec, soproga mesarja in hišnega posestnika. Rajna je iz znane rodoljubne Muršecove hiše v Št. Petru pri Mariboru. Pogreb je bil v torek, dne 10. t. m. popoldne, katerega se je udeležilo mnogo občinstva iz Maribora in okolice, znamenje, kako priljubljena je bila rajna. Sprevod je vodil šentpeterski župnik g. Štrakl ob asistenci štirih duhovnikov. Blaga rajna naj v miru počiva!

V Št. Hju v Slov. gor. je ukradel 12letni dečko Ivan Slugič iz Šp. Sv. Kungote mešetarju Simonu Prahu 40 kron. Z ukradenim denarjem se je peljal v Maribor, kjer si je kupil novo obleko. Predno jo je pa oblekel, bil je aretiran.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. V „Sloven. Gospodarju“ se je že naznanilo, da se je ustanovila pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. I. štaj. trtničarska zadruga. Opozarja se, da imajo tukajšnji trtničarji mnogo dobro vkoreninjenih trt raznih vrst na prodaj. Ker pa še zadruga letos ne more v popolnem obsegu delovati, se naznanja, naj se odjemalci trt zglase pri posameznih trtničarjih. Imena in vrste trt se lahko zvedo tukaj.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Deliti hočejo občino Lehen pri Ribnici tako, da bi bil Lehen sam zase, kakor je bilo to nekđaj, a Rečenjak naj bi se združil s trško občino Sv. Lovrenc nad Mariborom, kakor je bilo tudi to nekđaj. Za to razkosenje govori razun lege Rečenjaške vasi toliko gospodarstvenih ozirov in razlogov, da jih odločilna oblastva gotovo ne bodo prezirala. In res, visoki deželni odbor je občini Lehen že naznanil, kaj ji je storiti v dosego tega namena.

Iz Radenc. Tatje so vlomili v petek večer dne 6. t. m. v hišo g. Jak. Zemljjič v Radencih in odnesli obleko, perilo in nekaj posteljne oprave v vrednosti nad 300 K. Tatovom so na sledu.

Pragersko. K nam se je preselil iz Zgornje Polskave zdravnik g. dr. Klasič. Na Pragerskem, ki se leto za letom veča, je pač že bil potreben zdravnik.

V Gornji Bistrici pri Slov. Bistrici je umrla dne 5. t. m. blaga žena Katarina Verhovšek v 62 letu svoje starosti. Rajna je bila velika dobrotnica ubogih. Blag ji spomin! N. v m. p!

Sv. Marko niže Ptuja. Naša šola se razširi letos zopet za 1 razred. Prihodnjo jesen bomo imeli šestrazrednico.

Nemškutarski ptujski „Stajere“, ki je slovenske kmete odgovarjal, naj se nikar ne vdeležijo sokolske slavnosti v Ormožu, se grozno jezi, da je slavnost tako dobro vspela. Seveda „Stajere“ je želel, da bi bili ormoški nemškutarji po vzgladu nemških celjskih razgrajšev slovenske udeležence slavnosti napadli s palicami in kamenjem. Ko so pa nemškutarji videli cele trume vrlih slovenskih fantov prikorakati, zlezlo jim je srce v blače in so se poskrili kakor šurki. Sedaj pa „Stajere“ zopet v svojem zadnjem lističu kliče na korajžo slovenske fante ter pravi: „Poskusite enkrat narediti na Ptuj izlet, tu boste videli, kje je Bog doma in kako vroča bodo ptujška tla!“ No, mi se pač ptujskih nemškutarskih barab prav nič ne bojimo, vabimo pa „Stajerce“ šnopsarje, naj napravijo zopet enkrat zborovanje v Št. Lovrencu na Dr. p., kjer so se vračali s krvavimi buticami in razbitimi čeljustmi nazaj v svoje ptujsko gnezdo. To so bila za „Stajerce“ nemškutarje zares vroča tla!

V Muti ob Dravi je ukradel 17letni mizarški učencec Šimon Jarc iz Maribora zlato uro z verižico, revolver in operni daljnogled. Polagal je s svojim mojstrom pri neki tukajšnji družini parketna tla ter porabil to priliko k tatvini. Ko je prišel nazaj v Maribor, izdal ga je njegov součencec, na kar je bil aretiran.

Driska na Spodnjem Štajerskem. Rezervisti, ki so se vrnili od orožnih vaj iz Pole, so prinesli seboj drisko, vsled katere je obolelo mnogo ljudi na Spodnjem Štajerskem. Politične oblasti skušajo omejiti razširjanje te bolezni, sedaj, ko je že prepozno. Prej bi naj natanko preiskali vojaški zdravniki odhajajoče rezerviste, kakor je njihova dolžnost.

Preiskava proti okrajnemu glavarju Čapeku je dognala, da je bilo vse neresnično, česar so ga nemški listi dolžili. Nemška resnicoljubnost se je pokazala zopet v prav žalostni luči.

Celjske novice. Mesarja Pleterskega voz je povozil dne 8. t. m. Auerjevega uslužbenca Franca Bračiča. Povoženega so prepeljali težko ranjenega v bolnišnico, proti vzniku se je uvedla sodnijska preiskava. — Dne in pol letna hčerka delavca Antona Golavšek je padla dne 7. t. m. v mlako pred hišo in utonila. — Domobranec Franc Bračič se je ustrelil s svojo puško, ko je stal dne 8. t. m. zjutraj ob 2. uri na straži. — Isti dan se je blizu sv. Jožefa usmrtil poslovodja Jož. Kaiser. Prerezal si je z britvijo vrat. Bil je v sodnijski preiskavi in to ga je gnalo v smrt.

Braslovče. Za načelnika krajnega šolskega sveta je bil zopet enoglasno izvoljen vrl narodnjak g. Jože Omladič, posestnik v Polčah.

Od Št. Petra v Sav. dolini se poroča: Minoli teden je šel graščak Oto Pollak na lov na jerebice. Nedaleč od njegovega stališča je delala na polju posestnica Franciška Sturman, katero je Pollak obstrelil. Sekanci so jo zadeli v obraz in vrat. Nепреvidnega lovca so javili sodniji.

Štore. Posestnik Gajšek iz Podčetrška se je peljal dne 7. t. m. skozi Štore. Pred neko vrtljuko se ustrašijo konji ter se zaženejo v dir, voz zadene ob kup kamenja in Gajšek in tri druge osebe, ki so se z njim peljale, so ležale na cesti. K sreči se jim ni nič hudega zgodilo, samo malo so se opraskale.

Trbovlje. Tukaj so aretirali socijaldemokratskega voditelja Mlakerja ter ga izročili celjski okrožni sodniji. Poneveril je baje mnogo denarja iz strankine blagajne.

Videm. Namesto prerano umrlega poslanca Žičkarja je poslanec Berks vložil v državnem zboru dne 29. sept. interpelacijo zaradi podpore tistih 24 oseb, ki so bili po krivem zaprte več tednov. Zahteval je, naj se dotičnim izplača odškodnina. Posebno strogo graja v tej interpelaciji postopanje orožnikov, ki so na ovadbo dveh tako nezanesljivih oseb, kakor sta dotični deklici, zaprli poštene može. Gospod poslanec zahteva, da dobijo sledečo

odškodnino: Blaž Stergar 400 K, Jožef Jagovec in njegova žena Lucija 300 K, Flor. Bromš in njegova žena 1000 K, Franc Omerzu 1200 K, Anton Pleterski 500 K, Jakob Pečnik 400 K, Janez Lubej p. d. Abram 600 K, Maks Omerzu 400 K, Franc Colner 100 K, Mihael Omerzu 400 K, Jožef Kukovič 200 K, Jakob Hrušovar 250 K in stroški zagovornika 194 K 70 vin., Janez Hrušovar 200 K, Apolonija Hrušovar 200 K, Marija Vodopivec 150 K, Miha Kostevc 600 K, Anton Resnik 1000 K. Vsi ti so bili po nedolžnem več tednov v preiskovalnem zaporu in to v poletnem času, ko je največ dela. Večinoma vsi so posestniki, ki niso mogli obdelovati svojih polj. Zato je popolnoma opravičeno, če zahtevajo za to odškodnino, ker so v resnici trpeli toliko škode na svojem premoženju. Vsa škoda znaša skupaj 8300 K.

Nova slovenska knjiga. Znanu priljubljeni podlistkar g. Ivan Baloh je izdal svoje kratke, a zanimive in lepe povesti v posebni knjigi, kateri je dal naslov „Črtice“. V knjigi je trideset deloma resnih, deloma šaljivih črtic, ki so pisane vse jako poljudno, zato priporočamo knjigo v nakup. Knjiga obsega 184 strani v četrtinki in stane s pošto vred eno krono. Tiskala jo je tiskarna Slatner v Kamniku, založbo ima pisatelj Ivan Baloh, Mengeš, Kranjska. Čisti dobiček dobi družba sv. Cirila in Metoda.

Zimski kurzi za stavbne obrtnike na c. kr. umetno obrtni strokovni šoli v Ljubljani se prično, kakor se nam poroča, dne 3. novembra. Tem kurzom je namen, pomočnikom (in eventualno tudi mojstrom) zidarskega, tesarskega in kamnoseškega obrta podajati ono znanje in one spretnosti, ki so padlaga za boljše in vspešnejše izvrševanje teh obrtov. Osobito pa imajo kurzi tudi še namen, pripravljati pomočnike za zakonito predpisane mojstrske izpite v stavbenih obrtih. Zimski kurzi se za vsakega izmed navedenih obrtov dele v dva tečaja, ki trajata vselej po 5 mesecev in se pričneta dne 3. novembra, končata pa dne 31. marca. Poleg računstva in prirodopisja se poučujejo v kurzi vsi oni stavbno-tehniški predmeti, ki so v dosego označenega smotra potrebni. Pomočniki in mojstri, ki se iz enega ali drugega vzroka ne morajo udeležiti pouka v vseh predpisanih predmetih, in ki žele svoje znanje izpopolniti le v nekaterih točkah, se sprejmejo kot izredni učenci (hospitantje), dokler je kaj prostora na razpolago. Pouk je brezplačen, pač pa je pri vstopu odšteti vpisnino 8 kron, za katero pa obiskovalci dobivajo vse risarske potrebščine brezplačno od zavoda. Obiskovalci kurzov morajo dobiti ustanove v mesečnih zneskih od 20 do 40 kron. Za vstop je treba prosilcu dokazati, da je star 18 let in da se je izučil zidarskega, tesarskega ali kamnoseškega obrta. Prednost imajo prosilci, ki so dovršili kako obrtno nadaljevalno šolo. Na take se tudi pri oddaji ustanov najprej ozira. Zglasila za vstop se sprejemajo v drugi polovici meseca oktobra pri ravnateljstvu šole.

Cerkvene stvari.

Umrli je dne 10. t. mes. v Št. Andražu na Koroškem jezuit Fr. Doljak, po slovenskih krajih znan misijonar. Svetila mu večna luč!

Mili darovi za družbo vednega čiščenja. Zavrče 18 K, Sv. Jedert nad Laškem 20 K, Hoče 22 K 50 vin., Bizelj 20 K 24 vin., Sv. Peter pri Radgoni 62 K, Ljutomer 80 K, Sv. Tomaž pri Veliki Nedelji 54 K 40 vin., Velika Nedelja 48 K, Svetinje 16 K 60 vin., Dolič 22 K 16 vin., Žetale 20 K, Dol 10 K, Pernice 20 K 40 vin., Sv. Kunigunda na Pohorji 24 K 48 vin., sv. Magdalena v Mariboru 22 K 77 vin.

Društvena poročila.

Trgatvena veselica v Mariboru. Še enkrat opozarjamo na to veselico, ki se vrši to nedeljo, dne 15. oktobra in ki je lani tako lepo uspela. Vsled neprijetnega vremena bo letos v notranjih prostorih. Zabava bo mnogovrstna. Začetek je ob 3. popoldne.

Katoliško tiskovno društvo v Mariboru je darovalo namesto venca na grob umrlega g. Jož. Žičkarja 30 K za mariborsko dijaško kuhinjo.

Sv. Marko niže Ptuja. Na povabilo markovskega bralnega društva je prišel v nedeljo, dne 8. t. m. vinarški inštruktor g. Jož. Zupanc iz Ptuja v markovsko šolo predavati o umnem gospodarstvu. V poljudnem govoru je razložil veliko važnost dobre lege gnojišč in pravega ravnanja z domačim gnojem. Mnogo lepih nauk je podal o umnem vinarstvu, o legi dobrih vinogradov, o sajenju trt, o času trgatve in spravljanju mošta. Šolska soba je bila polna pazljivih poslušalcev. Prepričani smo, da so padle besede g. predavatelja na rodovitna tla. Naše bralno društvo bo prirejalo odsihdob redna mesečna predavanja. Prihodnje predavanje bo 29. t. mes. o živinorejskih zadržkih. Več objavimo prihodnjič. — Po predavanju so bukovski fantje igrali šaloigro „Kmet Herod“. Velika šolska soba je bila napolnjena domačinov in gostov, ki so prihiteli iz sosednjih far, posebno iz Ptuja in od Sv. Barbare v Halozah. Hrupen smeh in navdušena pohvala je bila dokaz, da so vrli fantje pod spretnim vodstvom g. dr. Pivka igro izborna predstavljali. Po igri je dopela slovenska pesem v prostorih g. M. Čeba še dolgo v noč. Pričakujemo, da bukovski fantje niso poslednjič nastopili na odru. Vsa čast mlademu rojaku Z. J., ki je požrtvovalno zbiral okoli sebe domače fante in jih v dveh mesecih naučil kakih 25 lepih zborov. Bukovskim fantom želimo, da dobe tudi po drugih vaseh enake vrstnike, potem na polju ne bo več med fanti pretepev in pobojev. Bog jih živi!

Krščansko-socialna zveza na Goriskem si je izvolila dekanjske odbore, ki bodo skrbeli, da se po vseh duhovnijah ustanove kat. izobraževalna društva, kjer jih še ni, in ki bodo budili že obstoječa društva k življenju, urejevali predavanja, poročali pomožnemu odboru o delovanju društev in nadzorovali njih delovanje. Liberalci so veliki v obrekovanju, mi bodimo veliki v delu za ljudstvo!

Kršč. izobraž. društvo „Domovina“ v Gradcu. Pretečeno nedeljo, dne 1. t. m. priredilo je slov. kršč. izobraž. društvo „Domovina“ v Gradcu svojo veselico v dvorani „Pri divjem možu“ s precej obširnimi vzporedom. Bil sem prisoten in hočem iz stališča objektivnega opazovalca in poslušalca poročati javnosti vtise, ki sem jih dobil dotični večer, ker se dosedaj še nihče drugi ni poklicanega čutil, to storiti ter izreči vrlenu društvo „Domovina“ javno ono priznanje, koje za napredek in blagor graškega slovenstva v resnici zasluži. Že kmalu po 4. uri pop. začela se je prostorna dvorana polniti in ko so okoli 5 ure vrli tamburaši omenjenega društva vdarili „Naprej zastava slave“ doneli so že iz vseh štirih kotov dvorane klenci priznanja na njih ušesa. Dvorana bila je polna vrlin in navdušenih graških Slovencev najrazličnejših slojev, radovedno čakajočih, kako bo društvo „Domovina“ rešilo skoraj da preobširen vzpored. Z zadovoljstvom moram tukaj omeniti, da so bila na veselici zastopana vsa bratska slovanska društva, seveda tudi graški češki „Sokol“. Prepričan sem, da marsikateri udeleženec ni računil na tako krasen, užitek in veselja poln večer, kakor je bil v resnici. Tamburaši, pod vrlim vodstvom g. Jagodiča svirali so neumorno ter želi tudi obilo zaslužene pohvale. Ravnotako odlikoval se je pevski zbor, ki je proizvajal med drugim tudi težke točke, kakor pesen „Dneva nam pripelji žar“ od znanega skladatelja Aljaža in pesen „Sirota“, v kateri je krasen altolo v milem in nežnem, a čvrsto pevanem glasu gospe Ivanke Jagodičeve vzbujal obče občudovanje in žel burno pohvalo. Žal, da pevski zbor zavoljo odsotnosti 2 dobrih pevcev ni mogel rešiti vseh točk z isto popolnostjo in sigurnostjo, kakor bi rad — a v kljub temu vsa čast in priznanje mu. Le tako naprej z združenimi močmi do napredka in do popolnosti. Po dokončanem prvem delu vzporeda čakalo je zbrano občinstvo nestrpnost na začetek

gledališčne igre „Kateri bo?“ In priznati se mora, da je bila ta burka višek vžitka in veselja celega večera ter je doseglo društvo „Domovina“ s to igro svoj najpopolnejši uspeh. Igralo se je nad vsa pričakovanja imenitno in dovršeno. Vsak posamezen igralec bil je mož na svojem mestu. Prosta zabava trajala je v veseljem popovanju raznih narodnih pesmic nad polnoč in priznati sem si moral, poslavljajoč se od raznih ljubih znancev, da sem doživel krasen večer, ki ga ne bom tako kmalu pozabil. Zato, dragi graški Slovenci, ne zamudite lepe prilike, udeležite se v nedeljo, dne 15. t. m. tretje vinske trgatve, koje priredi vrlo društvo „Domovina“ v restavraciji „Pri avstrijskem dvoru“. Kličem vam na veselo svidenje! ški.

Gospodarske stvari.

Meščan proti kmetu. Kmetovalci ljubljanske okolice so skenili, ceno mleka povišati na 20 vin. Ta korak utemeljujejo sami na sledeči način: Gospodarsko življenje v vseh pridelovalnih strokah se je v zadnjem polstoletju silno izpremenilo. Pri tem je bilo posebno hudo prizadeto kmetijstvo, zlasti pa kmetstvo gospodarstvo, ker mu ni dostajalo primerne skrbi od strani poklicanih činiteljev in potrebne strokovne organizacije. Edino le pri kmetijskem pridelovanju se še drže že več desetletij ustanovljene cene pridelkov, ali pa so vsled tujega, zlasti prekmorskega tekmovanja še celo padle, dasi so se proizvajalni stroški več kakor podvojili. Kmetijsko gospodarjenje je torej v svoji sedanji obliki vsekako zgubonosno; dokaz temu je silno izseljevanje in zadolženje kmetij, ki pri nas na Kranjskem znaša skoraj dvesto milijonov kroat vknjiženih dolgov. Kmetovalci ljubljanske okolice, ki imajo svoje gospodarjenje prikrojeno za pridelovanje mleka za mesto, so danes v istih stiskah, kakor drugi tovariši po deželi, in to valed visokih davkov in doklad, valed neznozne draginje domačih in gospodarskih potrebščin, zlasti neobhodno potrebnih močnih krmil in posebno vsled odhajanja delavnih sil v mesta in v inozemstvo. To povzroča v sedanjih razmerah neznozne drage delavne sile, ali pa kar naravnost onemogočuje dobiti delavce. Kmetovalci vidijo toraj rešitev svojega gospodarskega stališča edinole v svoji organizaciji, ki ji bodi naloga, urediti mlečne cene v razmerju z današnjimi proizvajalnimi stroški. Odzivaje tej nalogi nastavijo ceno mleka od 1. oktobra 1905 naprej na 20 vin. za liter in prosijo, da se tega njihovega resno preudarjenega koraka ne smatra za lehkomišelnost podražanje enega najvažnejših živil, temveč za nad vse pravično ureditev cene, ki ima namen, da njih gospodarski obstoj sploh omogoči. Kmetovalci opozarjajo na to, da je imelo mesto Ljubljana dosedaj izmed vseh mest z nad 20.000 prebivalci v Avstriji najcenejše mleko in da je sedanja mlečna cena veljala več, kakor pol stoletja, vzlic temu, da so se neizmerno podražili vsi tvorniški in obrtni izdelki, trgovski predmeti in delavne sile. Vsak, ki pravično in nepristransko misli in računa, ne more tega koraka obsoditi, kajti nihče ne sme zahtevati, da bi kak stan drugemu na ljubo z izgubo deloval. Kmetovalci sledijo z odobravanjem pravičnim prizadevanjem drugih izdelovalnih stanov in delavstva, a zahtevajo zase v svojem življenjskem boju iste pravice in obzire. V tem boju ne zahtevajo omejenega delavnega časa, ne človeške pravice do razvedrila, ali celo pravice do podjetniškega dobička, temveč edinole pravico, da se morejo vzdržati na svoji podedovani grudi! Tako utemeljujejo kmetovalci sami podražanje mleka. Liberalni list „Slov. Narod“ pa je začel pisati proti temu pravičnemu zahtevanju kmetov in je tako nabujal ljudi, da so minolo soboto nastale na glavnem trgu rabuke. Meščanke so kmetom in kmeticam razbijale steklenice z mlekom, jih psovale in nekatere, ki so se hoteli braniti, začele tepsti s solnčniki. Vse to so policaji mirno gledali, ne da bi branili kmete. Ali ni to jasen dokaz, da meščani nimajo srca za kmeta. In ravno tisti, ki naj-

lažje plačajo, bogataši, najhujše delajo proti podražanju. Rajši si naročujejo mleko od daleč in ga morajo prav drago plačati, kakor da bi dali tista dva krajcarja svojemu kmetu več. Neki meščan se je celo izrazil te dni: „Hudič je tisti, ki zagovarja in pomaga kmetu!“ Ali slišite, vi nemčurški podrepniki, ki držite meščani in ž njimi uganjate nemčurako politiko, taki prijatelji so vam meščani. Zahteva meščana in kmeta so si bile in bodo vedno nasprotni. Eden skuša ceno kupiti, drugi drago prodati. Zaradi tega pa ni treba, da bi se morala sovražiti, nasprotno obstoji le v trgovskih ozirih. Zatorej so tisti kmetje, ki volijo za svojega poslanca meščana, ravno taki buteljni, kakor tisti vrtnar, ki je dal v svoj vrt kozla za čuvaja.

Društvena naznanila.

Kmetijsko bralno društvo v Krčevini pri Ptujju vabi tem potom društvenike in sploh prijatelje društva na redni občni zbor, ki se vrši v nedeljo, dne 15. oktobra t. l., ob 4. uri popoldne v gostini g. Jak. Potočnika na Štukih. Po občnem zboru je petje šaloigra. K mnogobrojni udeležbi vabi uljudno odbor.

Šoštanj. O priliki otvoritve mostu v Št. Martinu ob Paki se priredi dne 15. t. m. ob pol 2. pri Pirtovškem v Rečički vasi velika ljudska veselica. Pri slabem vremenu se veselica preloži.

Listnosa uredništva. Partinje: Prosimo Vas, sporočajte nam prej, ali je Cotl družinsko ime ali pa — psovka? Pozdravljeni! — B. Guštanj: V trgovinah g. Berdajsa, Sofijni trg, in g. Vertnika, Koroška cesta. — Dunaj, Cven, Braslovce, Vojnik, Ljubotomer: Za to številko prepozno! Prihodnjič! Rodoljubne pozdrave!

Dr. Bergmann
v Mariboru 676 3-2
● se je vrnil. ●

Loterijske številke.

Gradec 7. okt.: 20, 34, 72, 43, 58.
Dunaj 7. okt.: 89, 69, 82, 51, 23.

Tržne cene

v Mariboru od 1. okt. do 7. okt. 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		15	80	16	60
ra		18	80	14	60
ječmen		18	—	18	80
oves		14	—	14	80
koruza		17	—	17	80
proso		16	60	17	40
ajda		14	50	15	40
sezno		3	90	4	80
slama		8	40	8	60
fišola	1 kg	—	22	—	28
grah		—	40	—	48
leca		—	48	—	76
krompir		—	—	—	7
sir		—	34	—	38
surovo maslo		1	60	1	64
maslo		2	—	2	40
špeh		1	40	1	48
zelje, kislo		—	24	—	26
repa, kiada		—	20	—	24
mleko	1 lit.	—	18	—	20
smetana, sladka		—	40	—	60
kiada		—	64	—	72
zelje	100 glav	5	—	6	—
jajce	1 kom.	—	—	—	8

Kdor ljubi kakao in šokolado, temu bodi priporočen:
Ivana Hoffa
Kandol-Kakao
ki ima najmanj tolike v sebi, je torej najlažje prebaven, ne povzroča nikoli zaprtosti in je ob najbolj-šim okusu izredno poseen.
Pristen samo s imenom
Ivan Hoff
in s levo varstveno znamko.
Zavoji po 1/4 kg 90 vinarjev
» 1/2 » 60
Dobiva se povsod.

Katoliško tiskovno društvo v Mariboru je darovalo namesto venca na grob umrlega g. Jož. Žičkarja 30 K za mariborsko dijaško kuhinjo.

Sv. Marko niže Ptuja. Na povabilo markovskega bralnega društva je prišel v nedeljo, dne 8. t. m. vinarški inštruktor g. Jož. Zupanc iz Ptuja v markovsko šolo predavati o umnem gospodarstvu. V poljudnem govoru je razložil veliko važnost dobre lege gnojišč in pravega ravnanja z domačim gnojem. Mnogo lepih naukov je podal o umnem vinarstvu, o legi dobrih vinogradov, o sajenju trt, o času trgatve in spravljanju mošta. Šolska soba je bila polna pazljivih poslušalcev. Prepričani smo, da so padle besede g. predavatelja na rodovitna tla. Naše bralno društvo bo prirejalo odsihdob redna mesečna predavanja. Prihodnje predavanje bo 29. t. mes. o živinorejskih zadržkih. Več objavimo prihodnjič. — Po predavanju so bukovski fantje igrali šaloigro „Kmet Herod“. Velika šolska soba je bila napolnjena domačinov in gostov, ki so prihiteli iz sosednjih far, posebno iz Ptuja in od Sv. Barbare v Halozah. Hrupen smeh in navdušena pohvala je bila dokaz, da so vrli fantje pod spretnim vodstvom g. dr. Pivka igro izborna predstavljali. Po igri je dopela slovenska pesem v prostorih g. M. Čeba še dolgo v noč. Pričakujemo, da bukovski fantje niso poslednjič nastopili na odru. Vsa čast mlademu rojaku Z. J., ki je požrtvovalno zbiral okoli sebe domače fante in jih v dveh mesecih naučil kakih 25 lepih zborov. Bukovskim fantom želimo, da dobe tudi po drugih vaseh enake vrstnike, potem na polju ne bo več med fanti pretepev in pobojev. Bog jih živi!

Krščansko-socialna zveza na Goriskem si je izvolila dekanjske odbore, ki bodo skrbeli, da se po vseh duhovnijah ustanove kat. izobraževalna društva, kjer jih še ni, in ki bodo budili že obstoječa društva k življenju, urejevali predavanja, poročali pomožnemu odboru o delovanju društev in nadzorovali njih delovanje. Liberalci so veliki v obrekovanju, mi bodimo veliki v delu za ljudstvo!

Kršč. izobraž. društvo „Domovina“ v Gradcu. Pretečeno nedeljo, dne 1. t. m. priredilo je slov. kršč. izobraž. društvo „Domovina“ v Gradcu svojo veselico v dvorani „Pri divjem možu“ s precej obširnimi vzporedom. Bil sem prisoten in hočem iz stališča objektivnega opazovalca in poslušalca poročati javnosti vtise, ki sem jih dobil dotični večer, ker se dosedaj še nihče drugi ni poklicanega čutil, to storiti ter izreči vrlim društvu „Domovina“ javno ono priznanje, koje za napredek in blagor graškega slovenstva v resnici zasluži. Že kmalu po 4. uri pop. začela se je prostorna dvorana polniti in ko so okoli 5 ure vrli tamburaši omenjenega društva vdarili „Naprej zastava slave“ doneli so že iz vseh štirih kotov dvorane klici priznanja na njih ušesa. Dvorana bila je polna vrlim in navdušenih graških Slovencev najrazličnejših slojev, radovedno čakajočih, kako bo društvo „Domovina“ rešilo skoraj da preobširen vzpored. Z zadovoljstvom moram tukaj omeniti, da so bila na veselici zastopana vsa bratska slovanska društva, seveda tudi graški češki „Sokol“. Prepričan sem, da marsikateri udeleženec ni računil na tako krasen, užitek in veselja poln večer, kakor je bil v resnici. Tamburaši, pod vrlim vodstvom g. Jagodiča svirali so neumorno ter želi tudi obilo zaslužene pohvale. Ravnotako odlikoval se je pevski zbor, ki je proizvajal med drugim tudi težke točke, kakor pesen „Dneva nam pripelji žar“ od znanega skladatelja Aljaža in pesen „Sirota“, v kateri je krasen altolo v milem in nežnem, a čvrsto pevanem glasu gospe Ivanke Jagodičeve vzbujal obče občudovanje in žel burno pohvalo. Žal, da pevski zbor zavoljo odsotnosti 2 dobrih pevcev ni mogel rešiti vseh točk z isto popolnostjo in sigurnostjo, kakor bi rad — a v kljub temu vsa čast in priznanje mu. Le tako naprej z združenimi močmi do napredka in do popolnosti. Po dokončanem prvem delu vzporeda čakalo je zbrano občinstvo nestrpnost na začetek

gledališčne igre „Kateri bo?“ In priznati se mora, da je bila ta burka višek vžitka in veselja celega večera ter je doseglo društvo „Domovina“ s to igro svoj najpopolnejši uspeh. Igralo se je nad vsa pričakovanja imenitno in dovršeno. Vsak posamezen igralec bil je mož na svojem mestu. Prosta zabava trajala je v veseljem popovanju raznih narodnih pesmic nad polnoč in priznati sem si moral, poslavljajoč se od raznih ljubih znancev, da sem doživel krasen večer, ki ga ne bom tako kmalu pozabil. Zato, dragi graški Slovenci, ne zamudite lepe prilike, udeležite se v nedeljo, dne 15. t. m. tretje vinske trgatve, koje priredi vrlo društvo „Domovina“ v restavraciji „Pri avstrijskem dvoru“. Kličem vam na veselo svidenje! ški.

Gospodarske stvari.

Meščan proti kmetu. Kmetovalci ljubljanske okolice so skenili, ceno mleka povišati na 20 vin. Ta korak utemeljujejo sami na sledeči način: Gospodarsko življenje v vseh pridelovalnih strokah se je v zadnjem polstletju silno izpremenilo. Pri tem je bilo posebno hudo prizadeto kmetijstvo, zlasti pa kmetstvo gospodarstvo, ker mu ni dostajalo primerne skrbi od strani poklicanih činiteljev in potrebne strokovne organizacije. Edino le pri kmetijskem pridelovanju se še drže že več desetletij ustanovljene cene pridelkov, ali pa so vsled tujega, zlasti prekmorskega tekmovanja še celo padle, dasi so se proizvajalni stroški več kakor podvojili. Kmetijsko gospodarjenje je torej v svoji sedanji obliki vsekako zgubonosno; dokaz temu je silno izseljevanje in zadolženje kmetij, ki pri nas na Kranjskem znaša skoraj dvesto milijonov kroat vknjiženih dolgov. Kmetovalci ljubljanske okolice, ki imajo svoje gospodarjenje prikrojeno za pridelovanje mleka za mesto, so danes v istih stiskah, kakor drugi tovariši po deželi, in to valed visokih davkov in doklad, valed neznozne draginje domačih in gospodarskih potrebščin, zlasti neobhodno potrebnih močnih krmil in posebno vsled odhajanja delavnih sil v mesta in v inozemstvo. To povzroča v sedanjih razmerah neznozne drage delavne sile, ali pa kar naravnost onemogočuje dobiti delavce. Kmetovalci vidijo toraj rešitev svojega gospodarskega stališča edinole v svoji organizaciji, ki ji bodi naloga, urediti mlečne cene v razmerju z današnjimi proizvajalnimi stroški. Odzivaje tej nalogi nastavijo ceno mleka od 1. oktobra 1905 naprej na 20 vin. za liter in prosijo, da se tega njihovega resno preudarjenega koraka ne smatra za lehkomišelnost podražjenje enega najvažnejših živil, temveč za nad vse pravično ureditev cene, ki ima namen, da njih gospodarski obstoj sploh omogoči. Kmetovalci opozarjajo na to, da je imelo mesto Ljubljana dosedaj izmed vseh mest z nad 20.000 prebivalci v Avstriji najcenejše mleko in da je sedanja mlečna cena veljala več, kakor pol stoletja, vzlic temu, da so se neizmerno podražili vsi tvorniški in obrtni izdelki, trgovski predmeti in delavne sile. Vsak, ki pravično in nepristransko misli in računa, ne more tega koraka obsoditi, kajti nihče ne sme zahtevati, da bi kak stan drugemu na ljubo z izgubo deloval. Kmetovalci sledijo z odobravanjem pravičnim prizadevanjem drugih izdelovalnih stanov in delavstva, a zahtevajo zase v svojem življenjskem boju iste pravice in obzire. V tem boju ne zahtevajo omejenega delavnega časa, ne človeške pravice do razvedrila, ali celo pravice do podjetniškega dobička, temveč edinole pravico, da se morejo vzdržati na svoji podedovani grudi! Tako utemeljujejo kmetovalci sami podražjenje mleka. Liberalni list „Slov. Narod“ pa je začel pisati proti temu pravičnemu zahtevanju kmetov in je tako nabujal ljudi, da so minolo soboto nastale na glavnem trgu rabuke. Meščanke so kmetom in kmeticam razbijale steklenice z mlekom, jih psovale in nekatere, ki so se hoteli braniti, začele tepsti s solnčniki. Vse to so policaji mirno gledali, ne da bi branili kmete. Ali ni to jasen dokaz, da meščani nimajo srca za kmeta. In ravno tisti, ki naj-

lažje plačajo, bogataši, najhujše delajo proti podražanju. Rajši si naročujejo mleko od daleč in ga morajo prav drago plačati, kakor da bi dali tista dva krajcarja svojemu kmetu več. Neki meščan se je celo izrazil te dni: „Hudič je tisti, ki zagovarja in pomaga kmetu!“ Ali slišite, vi nemčurški podrepaniki, ki držite meščani in ž njimi uganjate nemčurako politiko, taki prijatelji so vam meščani. Zahteva meščana in kmeta so si bile in bodo vedno nasprotne. Eden skuša ceno kupiti, drugi drago prodati. Zaradi tega pa ni treba, da bi se morala sovražiti, nasprotno obstoji le v trgovskih ozirih. Zatorej so tisti kmetje, ki volijo za svojega poslanca meščana, ravno taki buteljni, kakor tisti vrtnar, ki je dal v svoj vrt kozla za čuvaja.

Društvena naznanila.

Kmetijsko bralno društvo v Krčevini pri Ptujju vabi tem potom društvenike in sploh prijatelje društva na redni občni zbor, ki se vrši v nedeljo, dne 15. oktobra t. l., ob 4. uri popoldne v gostini g. Jak. Potočnika na Štukih. Po občnem zboru je petje šaloigra. K mnogobrojni udeležbi vabi uljudno odbor.

Šoštanj. O priliki otvoritve mostu v Št. Martinu ob Paki se priredi dne 15. t. m. ob pol 2. pri Pirtovškem v Rečički vasi velika ljudska veselica. Pri slabem vremenu se veselica preloži.

Listnola uredništva. Partinje: Prosimo Vas, sporočate nam prej, ali je Cotl družinsko ime ali pa — psovka? Pozdravljeni! — B. Guštanj: V trgovinah g. Berdajsa, Sofijni trg, in g. Vertnika, Koroška cesta. — Dunaj, Cven, Braslovce, Vojnik, Ljutomer: Za to številko prepozno! Prihodnjič! Rodoljubne pozdrave!

Dr. Bergmann
v Mariboru 676 3-2
● se je vrnil. ●

Loterijske številke.

Gradec 7. okt.: 20, 34, 72, 43, 58.
Dunaj 7. okt.: 89, 69, 82, 51, 23.

Tržne cene

v Mariboru od 1. okt. do 7. okt. 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		15	80	16	60
raž.		18	80	14	60
ječmen		18	—	18	80
oves		14	—	14	80
koruza		17	—	17	80
proso		16	60	17	40
ajda		14	50	15	40
sezno		3	90	4	80
slama		8	40	8	60
1 kg					
fišola		—	22	—	28
grah		—	40	—	48
leča		—	48	—	76
krompir		—	—	—	7
šir		—	34	—	38
surovo maslo		1	60	1	64
maslo		2	—	2	40
špeh		1	40	1	48
zelje, kislo		—	24	—	26
repa, kiada		—	20	—	24
1 lit.					
mleko		—	18	—	20
smetana, sladka		—	40	—	60
kiada		—	64	—	72
100 glav					
zelje		5	—	6	—
1 kom.					
jajce		—	—	—	8

Kdor ljubi kakao in šokolado, temu bodi priporočen:
Ivana Hoffa
Kandol-Kakao
ki ima najmanj tolike v sebi, je torej najlažje prebaven, ne povzroča nikoli zaprtosti in je ob najbolj-šim okusu izredno poseen.
Pristen samo s imenom
Ivan Hoff
in s levo varstveno znamko.
Zavoji po 1/4 kg 90 vinarjev
» 1/2 » 60
Dobiva se povsod.